

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

Numero 5

11. vsk.

30.10.2014

Näkymä Kiteen Pyhäjärvelle harjulta, jolla myrsky kerran kaatoi puita. Syntyneelle aukiolle jäi vain tämä: rajuilman muotoilema puu. Kuva: Pertti Kostamo.

Meerin mietteitä

Jumala tiemme viitoittaa

Olimme heinäkuussa Kerimäellä Seniorileirillä, joka oli järjestyksessään neljäskymmenes. Kun tämä perinne aloitettiin, suuri osa meistä oli nuoria pareja pienten lasten kanssa. Seurakuntanuoret lauloivat niihin aikoihin innolla: ”Jumala tiemme viitoita, matkamme määrä sä näytä. Sielumme köyhä kaipaava Henkesi lahjoilla täytä. Totuutta tietä etsien kuljemme halki nuoruuden. Ethän suo eksyä meidän.”

Olemme saaneet kulkea Jumalan viitoitamaa tietä vuosikymmenet. Jotkut ovat jo päässeet perille veisaamaan kiitosvirttä Herralle ikuisesti. Rukouksemme on, että tulevat sukupolvet voivat sydäimestään kulkea samaa tietä.

Tällaiset kokoontumiset ovat erittäin arvokkaita meille Senioreille, mutta myös lapsillemme ja lastenlapsillemme. Ensi kesän leirin halusi järjestää 80 vuotta täyttävä mies ystävineen.

Kun olimme lapsia ja nuoria, saimme syvällistä Raamatun opetusta lähinnä nuorisohjaajilta. Jumalan Sana on kantanut elämän koettelemuksissa ja iloissa. Uskovien nuorten porukoissa oli mukavaa ja turvallista olla. Ei tullut mieleen lähteä etsimään maailman tarjoamia huvituksia.

Rukouksemme on, että lapsemme ja lastenlapset saisivat kokea samanlaista iloa ja rauhaa, jonka vain Jeesus voi antaa. Jumalan Sanan lukeminen, kuuleminen ja opiskelu on ensiarvoisen tärkeää. Se on ainoa kestävä tässä monelle taholle vellovassa ajassa. Sanan kautta Pyhä Henki kirkastaa meille Jeesuksen Vapahtajaksi ja Herraksi.

Kuulin radiosta ajatuksen, että ihminen voi elää koko elämänsä ilman Jeesusta,

mutta kuolemassa hän ei selviä ilman uskoa Jeesukseen, jos haluaa taivaaseen.

Voin sanoa, etten olisi millään selvinnyt elämässäni ilman Jeesusta, ilman anteeksiantamusta, ilman Sanan antamaa lohdutusta ja rohkaisua. Raamattu- ja rukouspiireissä voimme jakaa taakkojamme Jumalalle ja kiittää yhdessä.

Ruotsalainen kirjailija kutsuu runossaan sinua nyt Jeesuksen luo.

*Tule luokse Jeesuksesi,
tule aivan sellaisenaan.
Ilman rahaa, ilman hintaa
kaikki sulle annetaan.
Verellään hän sydämesi
tahtoo pestä, puhdistaa.
Isän eteen saastatonna
voidakseen sut asettaa.*

*Ainoaakaan pois ei heitä.
”Tulkaa kaikki”, huutaa hän.
Kaikille hän tahtoo antaa
autuuden ja elämän.
Köyhä, kurja syntisparka
hänen luonaan rauhan saa,
aina hänen haavoissansa
turvallisna asustaa.*

*Kuuntele siis sanaa Herran,
ilmoitusta autuuden.
Älä korviasi sulje, avaa ovi sydämeen.
”Valmista on kaikki sulle”,
Jeesus itse vakuuttaa.
”Tulkoon vain, ken tahtoo tulla,
juoda saa, ken janoaa.”*

C.O. Rosenius

Siunattua syksyä!

Meeri Auramo

Pääkirjoitus

Viihde kerää kyllä ihmisiä mutta se ei anna heille mitään kestäväää

Marraskuussa järjestetään ”Euroopan suurimmaksi kristilliseksi nuorisotapahtumaksi” mainostetut ”festarit” Turussa. Tänä vuonna juhlitaan näiden ”festareiden” 30-vuotistaivalta.

Musiikkitapahtumaan osallistuu yli 40 yhtyettä, joista ennakkotietojen mukaan 14 soittaa rockia ja kaksi metallia; poppia soittaa kahdeksan yhtyettä, hip hopia viisi, reggaeta kaksi, akustista kaksi ja lisäksi tulevat house/trance -muusikkia soittava yhtye, RbN-musiikkiihtye, on konemusiikkia, folkia, iskelmiä, housebandia, rappia, dancea, funkia ja soulia soittavat kymmenen eri yhtyettä. Lisäksi esiintyy pop-up -koomikko ja tanssiryhmä.

Yhden yhtyeen kohdalla mainitaan, että se soittaa kristillistä musiikkia, nimitetään ”kristillistä rockia”. Suomessa kristillinen rock on asiantuntijoiden mukaan ”suhteellisen pieni ilmiö”, mikä selittää sen, että vain yksi yhtye kertoo tällaisesta.

Lähes kaikkien Turussa esiintyvien yhtyeitten musiikki on rytmimusiikkia. Yllä mainittujen tyyllilajien juuret ovat Afrikassa. 1600-1700-luvuilla erityisesti Yhdysvaltoihin ja Brasiliaan kuljetettujen orjien mukana kulki uudelle mantereelle vanha afrikkalainen musiikki, josta sittemmin saivat alkunsa eri tyyllilajit kuten jazz, rock, soul, reggae ja hip-hop.

Nämä orjien tuomat perinteet elävät nykymusiikissa, josta Maata näkyvissä -festarit tarjoavat laajan läpileikkauksen.

Seurakuntien ja järjestöjen jäsenkadon myötä suosituksi tulleesta afrikkalaisperäisestä rytmimusiikista on tullut vetonaula. Samalla seurakuntien tarjonta on tietoisesti ottanut käyttöön sekulaarin viihteen.

Kai Arasola totesi kymmenisen vuotta sitten, että viihde on osittain korvannut jumalanpalvelusten sisällön, kun seurakunnissa on etsitty ratkaisuja kuulijoiden saamiseksi tilaisuuksiin. Viihde vetää. Maata näkyvissä -tapahtumassa tämä oivallus on viety äärimmilleen.

Tällaisen musiikin lomassa Maata näkyvissä -tapahtumassa on kyllä puheita,kin, mutta niiden merkitys on vähäinen. Puheiden vaikutusta kuvasi eräässä turkulaislehdessä haastateltu nuori mies pari vuotta sitten todeten: ”Eivät ne puheet häiritse kun ne ovat niin lyhyitä ja musiikki on kuitenkin niin hyvää.”

Kun asiaa pohditaan laajemmin, on aiheutta pysähtyä miettimään musiikin tutkijan ja musiikin professorin Lawrance Mumfordin havaintoa, jonka mukaan afrikkalaisperäisessä länsimaaisessa rytmimusiikissa on ominaisuuksia, jotka puuttuvat perinteisestä kuoro- ja urkumusiikista sekä klassisesta ja sinfonisesta musiikista lähes kokonaan.

Mumford onkin sitä mieltä, ettei uudessa rytmimusiikissa ole kyse musiikin kehityksestä. Ei ole kyse eri tyyllilajeista vaan kyse on aivan toisesta musiikkityypistä. Sen juuret ja ”ajatusmaailma” on vieras länsimaiselle arvopohjalle luodulle musiikille. Musiikki ei siis mitenkään ole neutraalia. Toisen juuret ovat kristillisyyden vaikutuksen saaneessa Euroopassa ja toinen on peräisin afrikkalaisesta pakanuudessa syntyneestä musiikkiperinteestä, jonka musiikin rakennekin on tyystin toinen kuin kristilliseltä pohjalta nousevan.

Toivomme voivamme palata asiaan.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

”Herra on minun paimeneni”

(Ps. 23:1)

Osaamme varmaankin ulkoa nuo neljä sanaa. Kuinka paljon ne sisältävätkään!

Lähtökohta on karu. ”Me vaelsimme kaikki eksyksissä niin kuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen” (Jes. 53:6 KR38). Kuitenkin hän lähti peräämme. Hän etsi ja kutsui kunnes löysi. Hän nosti harteilleen ja kantoi kotiin (Luuk. 15:4-5).

Nyt kuulumme Herran laumaan, jonka hän on omakseen hankkinut (Jes. 40:10). Hän hankki sen omakseen antamalla henkensä edestämme (Joh. 10:15). Hän ”vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa” (Jes. 53:11 KR38).

Nyt saamme uskoa, että ”hän on lunastanut minut, kadotetun ja tuomitun ihmisen, ostanut omakseen ja voitollaan vapauttanut kaikista synneistä, kuolemasta ja Perkeleen vallasta, ei kullalla eikä hopealla, vaan pyhällä kalliilla verellään ja syyttömällä kärsimisellään ja kuolemallaan.”

Hyvä paimen tuntee meidät (Joh. 10:14). Hän kutsuu meitä nimeltä. Me kuuntelemme ja tunnemme hänen äänensä ja seuraamme häntä (10:3-4;27). Hän on luvannut antaa ikuisen, yltäkylläisen elämän ja häneen uskoessamme ei kukaan voi riistää meitä hänen kädestään (10:10).

Jesaja kuvaa Herraa kaitsijana. ”Paimenen lailla hän kaitsee sitä, omin käsin hän kokoaa sen yhteen. Karitsoita hän kantaa sylissään, emolampaista hän ohjaillee eteenpäin” (Jes. 40:11).

Emme ole vain pienen pieni osa suunnattoman suuresta, maailmanlaajasta laumasta. Hän tuntee minutkin nimeltä ja voi tarpeen vaatiessa omin käsin tarttua minuun ja jopa kantaa sylissään, kun olen avuton. ”Minä huolehdin lampaistani ja

haen ne turvaan kaikkialta, minne ne sumuisena ja synkkänä päivänä ovat kaikonneet” (Hes. 34:12).

Ehkä vähitellen olen oppinut itseäni tarkoittavana lukemaan tuota haastavaa psalmia 23. Uskallan sanoa sydämestäni: ”Herra on minun paimeneni.” Mutta puutteellista elämääni ja vaikeuksiani katsellessani ei olekaan helppo jatkaa: ”Ei minulta mitään puutu.” Tiedän kyllä, että tyytyväiseltä ei mitään puutu. Tiedän, että kerran tulevaisuudessa ”hän vie minut vihreille niityille, hän johtaa minut vetten ääreen, siellä saan levätä” (23:2).

Tänään olen vielä matkalla. Hän on johdattanut monen pimeän laakson läpi. Edessäni on vielä kuoleman varjon laakso (Jes. 9:1). Onko hän todella silloinkin kanssani? Suostunko siihen, että hänen kurittava vitsansa ja ojentava sauvansa ovat lohdutuksenani eikä masennuksenani (23:4 KR38)? Uskonko todella, että minua ympäröi aina hänen hyvyytensä ja rakkautensa (23:6)? Pitääkö hän varmasti minut laumassaan päivieni loppuun asti (23:6)? Toivon mukaan voin vastata jokaiseen kysymykseen myöntävästi.

Vielä Ilmestyskirjassa kohtaamme kuvan kaitsijasta ja laumasta: ”Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyynelleet” (Ilm. 7:17). *Olavi Peltola*

Sydämellinen kiitos, että muistitte minua 85-vuotipäivänäni. Se rohkaisee!

Olavi Peltola

niin tämä on enemmän kiusallista kuin vahingollista. Sillä jos hän vielä herätysten: vuosisadan sanomaa
 minä en minäkään sitte laimautta ja maasta tottelisi; vaikka vielä minun sieluni ja ruumiini vaipuisi, niin Sinä Jumala kuitenkin olet aina minun elämäni usko, ja minä en vielä waeltaisin pimiässä laaksoissa, niin olet Sinä kuitenkin uskollinen, ja Sinun sanasi

”Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät on yhden ja saman ruumiin jäsenenä kutsuttu. Olkaa myös kiitollisia.” (Kol. 3:15-16.)

Jumalan rauhan puuttuessa sinulta ja pimeän ja pelon hallitessa sydämessäsi, älä ryhdy harhailemaan ajatuksissasi sinne ja tänne. Älä mieti, kuinka on sielusi laita ja millainen lieenee Jumalan armo sinua kohtaan. Älä myöskään ryhdy itse taivuttamaan sydäntäsi ajattelemaan Jumalasta jostain muka omasta mielestäsi hyvää.

Älä toimi noin. Sen sijaan kuuntele, lue ja tutki evankeliumin sanaa ja rukoile Jumalalta avattua sydäntä ja uskon lahjaa. Ja katso, kun vain saat silmäsi auki, niin näet Jumalan kunnian Hänen evankeliumissaan; ja niin saat varmaan jalon, sanomattoman rauhan.

Eräs kirjailija sanoo: ”Kun kristityltä puuttuu ainoastaan rauhan tunteminen, samalla kun hän kuitenkin katsoo ja luottaa Kristukseen ja evankeliumiin, niin... tämä tunteen puute on enemmän kiusallista kuin vahingollista. Vaaraa ei ole jos hän vielä saattaa sanoa: ”Jos minä vielä vaeltaisin pimeässä laaksossa, niin olet sinä kuitenkin uskollinen ja sinun sanasi pysyy.”

Katso, niin kauan kuin minä voin noin vielä puhua minun Jumalani kanssa, niin kauan ei vielä ole vaara tarjona eikä rauhattomuuteni ole kuolemaksi. Silloin on rauhattomuus Jumalan kätkeytymistä, silloin se on tarpeellinen kuritus, tai se on seurausta luonnollisesta kivulaisuudesta, joka ei ensinkään koske sielua.

Pahin rauhan häiritsijä ja kiusaus on meidän syntimme sekä epäilykset käänty-

myksestämme ja vilpittömyydestämme. Mutta apostoli sanoo: ”Me tulimme sovituiksi Jumalan kanssa Hänen Poikansa kuoleman kautta, kun me olimme vielä Hänen vihollisiansa” (Room.5:10).

Jos minulla on murhe ja huoli siitä, etten ole oikein kääntynyt enkä saa uskoa, niin sanoo apostoli, että meidät sovitettiin Jumalan kanssa silloin, kun me olimme vielä Hänen vihollisiaan – ei silloin, kun käännyimme ja tulimme Jumalan ystäviksi. Meidät on sovitettu vielä Hänen Poikansa kuoleman kautta, eikä katumuksemme, parannuksemme ja uskomme kautta.

Jospa saataisiin se uskoa, että koko maailma Kristuksen kuoleman kautta on sovitettu Jumalan kanssa. Uskoisin, että sillä hetkellä, jolloin tämä armo tulee sydämelleni, sen lohdutukseksi, olen minä vanhurskas ja autuas.

Minun on siis uskominen armoon, joka on olemassa ennen kuin minä uskon ja joka on avoinna koko maailmalle. Näin varmaankin saisin suuren, jalon ja autuaallisen rauhan näistä kiusauksistani.

Ja kun synnistänsä ja parannuksestansa huolehtiva sielu saa sellaisen lohdutuksen, niin hänellä on sekä kääntymys että parannus ja usko oikeaa laatua.

G.O. Holmberg Kolossalaiskirjettä käsittelevässä artikkelisarjassa. Julkaistu Kristillisiä Sanomia -nimisen lehden elokuun numerossa 1893. Sarja koottiin myöhemmin kirjaksi Arvaamaton aarre. Holmberg oli Ypäjän seurakunnan kappalainen, joka toimitti mainittua 16-sivuista lehteä 1800-luvun loppupuolella.

Ebolan sairastanut lähetyssairaanhoitaja:

Jumala antaa meille elämän ja hän asettaa päiviemme määrän

”Jumala antaa meille elämän ja hänellä on tiedossaan meidän päiviemme määrä.” Näin sanoo ebolan sairastanut sairaanhoitaja Nancy Writebol, joka aloitti työn miehensä Davidin kanssa uudella lähetyksen- tällä Liberiassa 2013. David vastasi SIM-lähetyssjärjestön noin 200 kiinteistön hoi- dosta Liberiassa ja Nancy toimi henkilös- töjohtajana. Kesäkuussa hän siirtyi sai- raanhoitajaksi SIM:n ebola-yksikköön, kun työpaineet siellä kasvoivat.

Ensimmäiset ebola-tartunnat havaittiin Länsi-Afrikassa loppusyksyllä 2013 mutta epidemiaksi tauti muuttui viime keväänä. Tähän mennessä (tätä kirjoitettaessa) on rekisteröity yli 10.000 tartuntatapausta. Määrä kasvaa yhdellä ihmisellä joka 12. minuutti (5/tunti). Mitään merkkejä tartun- tojen kokonaismäärän vähenemisestä ei ole näkyvissä, sanovat paikalla olevat lää- kärit. Tautiin kuolleita on yli lähes 5.000.

Luvut ovat toinen asia ja ihmisen sai- rastuminen ebolaan on *ihmiselle itselleen* toinen asia, Nancy Writebol toteaa. Hän työskenteli vajaan kuukauden lähetyssjär- jestönsä ebola-erityisyksikössä kun heinä- kuussa hänen niin kuin hänen amerikkalai- sen työtoverinsa, lääkäri Kent Brantlyn havaittiin saaneen ebola-tartunnan. Mo- lemmat palvelivat samalla lähetyssklinikal- la Monroviassa ja molemmat hoitivat ebo- laan sairastuneita afrikkalaisia.

Nancy Writebol on miehensä Davidin kanssa lehtihaastatteluissa kertonut, että useissa liberialaisissa sairaaloissa puuttu- vat työntekijöiltä lähes kaikki suojautu- miskeinot. Hoitajat työskentelevät ebola- potilaiden kanssa ilman käsineitä ja ilman kasv suoja. Tämä osittain selittää sen,

että ebola-potilaita hoitaneista afrikkalai- sista lääkäreistä ja sairaanhoitajista yli 250 on kuollut tautiin.

Uskolla parantajat ja kansanparantajat

Ebola-tartunnan saaneiden omaisilla oli omat ongelmansa. Mikäli omainen kuolee, lähiomaisilla on surun lisäksi vaikea kes- tää se määräys, että he eivät saa koskea vainajan ruumiiseen. Afrikkalaisen perin- teen mukaan omaiset pesevät vainajan ruumiin ja siihen liittyy paljon vainajan ruumiiseen koskemista. Liberian viran- omaiset ovat myös määränneet kaikki kuolleet poltettavaksi, mikä on jyrkässä ristiriidassa ihmisten ikivanhojen tapojen kanssa. He siksi mieluiten piilottavat sai- raat ja hautaavat kuolleen itse.

Perheet eivät myöskään halua ilmoittaa omaisten sairastumisesta, koska he pelkää- vät, että sairas viedään eristyksiin eikä sairaita voi käydä katsomassa. Sairaaloii- den ja klinikoiden eristysosastoille joutu- mista pidetään sairastuneille annettuina kuolemantuomioina. Tilastoihin saadaan siksi vain osa sairaista ja kuolleista.

Kolmannen sairastuneiden omaisten ongelman muodostavat länsimaista tulleet tiedot siitä, että usko parantaa sairait. Mo- net länsiafrikkalaiset ovat tarttuneet tähän mahdollisuuteen. Lääkkeitä ei käytetä, koska usko pitää ebolan loitolla.

Afrikkalaisille myös kerrotaan, että se, joka juo tiettyä vettä, voi sillä estää ebo- laan sairastumisen tai jos käy paikallisen parantajan (noidan) hoidossa, voi myös estää ebola-tartunnan saamisen.

Ebola-lapsen hoitoa Liberiassa.

Oman sairauden kokeminen

Ebola-potilaille itselleen sairastuminen tautiin on usein suureen ahdinkoon joutumista. Nancy Writebol kertoo, että hänen asemansa oli toinen kuin useiden afrikkalaisten. Sairastuttuaan hän sairaanhoitajana tiesi ebolasta enemmän kuin monet potilaat ja uskovana hän tunsi Jumalan, joka tosin on salattu. ”Turvaudumme Jumalaan mutta emme tunne Jumalan ajatuksia emmekä voi panna häntä ikään kuin laatikkoon ja määrätä häntä.”

Nancy Writebol ei vielä tiedä, kuinka ebola tarttui häneen. Lähetyssairaalassa hoitajilla oli kaikki ajanmukaiset suojausvälineet. Kaikki tehtiin ohjeitten mukaisesti. Tämän takia on alettu kysyä, kuinka kauan ebola-virus itse asiassa voi joissakin tapauksissa elää ja säilyä kehossa ilman, että se antaa itsestään mitään merkkejä.

Jumalan rauha säilyi sairaanhoitajan mielessä koko sairauden aikana. Hän sanoo, ettei hän kysynyt ”Miksi”-kysymyksiä vaan antoi elämänsä sen Jumalan käsiin, joka oli hänet pelastanut kadotuksesta iankaikkiseen elämään.

”Haluan ennen muuta antaa Jumalan olla ensimmäinen. Hän on se, joka antaa meille elämän ja hänellä on tiedossaan meidän päiviemme määrä. Jumalan suunnittelemien rajojen puitteissa elämämme kulkee. Minä vain haluan kiittää Jumalaa hänen armostaan ja hänen rakkaudesta”,

Nancy Writebol Liberiassa.

Nancy Writebol on sanonut toivuttuaan ebolasta kuluneen syksyn aikana.

Häntä ja hänen työtoveriaan tri Kent Brantlya pidettiin jo parantumattomasti sairaina (noin puolet ebolaan sairastuneista paranee sairaaloissa ja klinikoilla). Molemmat saivat kuulla ZMapp-nimisestä lääkkeestä, jota Amerikassa kehitetään.

Uuden lääkkeen kehittelytyö on aikaa vievää eikä sitä oltu testattu Amerikassa kuin rotilla silloin, kuin Nancy Writebol ja Kent Brantly siitä kuulivat. Mutta molemmat sairastuneet lähetystyöntekijät hyväksyivät sen, että lääke annettaisiin heille. Se saattaisi auttaa lääkkeen kehittämistyötä.

Sairastuneet lähetit kuljetettiin erikoislennoilla muovisiin kapseleihin suljettuina Amerikkaan hoitoon. Molemmat alkoivat toipua kehitteillä olevaa lääkettä saatuaan. Äskettäin molemmat on julistettu terveiksi. Monet ystävät kuitenkin pelkäävät heitä ja pyytävät, etteivät he tulisi heitä lähelle.

Nancy ja hänen miehensä David Writebol eivät ole palaamassa Liberiaan tänä vuonna. Mutta he kokevat, että Jumala on kutsunut heidät työhön Liberiaan ja he pitävät mahdollisena, että he palaavat takaisin työhönsä ensi vuonna 2015.

”Taistelu ebolaa vastaan on hengellinen asia. Elämme hengellisessä taistelussa, jotta ihmiset saisivat apua heidän vaikeuksissaan ja että he tulisivat tuntemaan Kristuksen Jeesuksen omana Pelastajanaan.”

*SIM, YK, WHO, ICRC
/ Per-Olof Malk*

”Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi”

Room. 5:20

C.O. Rosenius

Huomaa ja muista aina, että Raamattu sanoo näin: ”Laki tuli maailmaan sitä varten, että rikkomus tulisi suuremmaksi” (Room. 5:20 KR 92. Sama kohta kuuluu v. 1938 suomennoksessa: ”Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi.” C. O. Roseniuksen 1800-luvulla käyttämässä ruotsinkielisessä Raamatussa sanottiin: ”Laki on tullut [uskonvanhuskauden] rinnalle, jotta synti tulvisi yli äyräitten.”)

Kaikki, minkä laki sanoo, sen se sanoo, ”että jokainen suu tukittaisiin” ja jotta ”koko maailma tulisi syylliseksi [rangaistavaksi] Jumalan edessä” ja että ”synti tulvisi yli äyräiden” (Room. 3:19-20; 5:20).

Room. 7. luvussa apostoli opettaa meille, miten laki saa aikaan synnin tulvimisen yli äyräiden. Luvusta näemme, ettei laki vain *näytä* meille syntiä. Laki myös herättää synnin. Laki saa synnin aktiiviseksi niin, ettei se enää olisi ihmiseltä piilossa eikä ihminen sen tähden enää voisi luulla olevansa synnitön. ”Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti *virkos*i (Room. 7:9 KR 38; KR 92 käännös: ”synti *heräsi eloon*”) ja sai aikaan kaikenlaisia pahoja haluja minussa” (Roseniuksen käyttämä käännös).

Kun näin käy, syntisestä tulee heikko ja avuton. Ennen hän oli voimakas ja hän selvisi omin voimin. Nyt hän on niin heikko ja avuton, ettei mikään tässä maailmassa voi lohduttaa häntä. Nyt tuhlaajalapsen koti tulee rakkaaksi ja palvelijan paikka siellä alkaa vetää puoleensa.

Miten paljon hyvää tuleekaan siitä, että synti tulvii yli äyräittensä. Ja huomaa, tämä ei tapahdu siten, että ihminen eläisi laittomasti vaan tämä tapahtuu lain tähden.

Synnin herättämiseen laki on hyvä mutta Jumalan mielen mukaista elämää se ei saa aikaan. Huomaa nyt ja muista, että Raamattu sanoo: ”Laki on tullut [uskonvanhuskauden] rinnalle, jotta synti tulvisi yli äyräitten.” Huomaa myös, että *laki ei tullut*, jotta synti sillä voitettaisiin vaan se tuli jotta synti sen tähden tulisi suureksi ja tulvisi yli äyräiden.

Tästä Paavali kirjoittaa, että lain ”käsky, jonka oli määrä antaa elämä, tuottikin minulle kuoleman” (Room. 7:10). Lain sanan tähden synnistä tuli äärettömän suurta. Tämä on lain oikea vaikutus, kun se osuu ihmisen sydämeen.

Mutta tällaisessa tilanteessa, jossa ihminen on keskellä syntiä ja kurjuutta, armon vastaanottaminen ei ole olekaan sopivan tuntuista. Siksi sielu vääntelehtii joka suuntaan löytääkseen jonkin ulospääsytien syyllisyyden alta. Jos laki ei ole tunkeutunut riittävän syvälle sydämeen, ihminen voi löytää ratkaisun ja lohdutuksen omista teoistaan: katumuksestaan, rukouksistaan, kääntymyksestään, yksittäisten syntien voittamisesta, uudesta kristillisestä vaeluksestaan.

Tällä tavalla ihmisistä tulee fariseuksia. He kiinnittävät huomionsa ulkonaisiin asioihin, toisten auttamiseen ja muuhun hengelliseen *toimintaan*.

Joku kokee pelastuksensa katumusta harjoittaessaan, toinen siitä, että kyynelin itkee, rukouksesta, kieltäymystensä kautta, nöyrytyksestään tai siitä, että alkaa pitää etäisyyttä maailmaan. Joku saa rauhatonmuutensa vaimennetuksi ryhtymällä lukemaan hengellisiä kirjoja. Hän kerää tietoa hengellisistä asioista ja opeista ilman, että

hän antaa lukemansa hyvän sulautua sieluunsa.

Nyt on Pyhän Hengen aika tullut. Lain on nimittäin päästävä käsiksi kaikkiin näihin ihmisen omiin tekoihin ja toimintoihin, niin hengellisiltä kuin ne näyttävätkin. Kun Pyhä Henki tulee, hän osoittaa levottomalle sielulle, mikä on oikea ulospääsytie ja ratkaisu hänen ongelmaansa.

Pyhä Henki osoittaa, että kaikki on syntiä kun ihminen ei usko Jeesukseen. Pyhä Henki kirkastaa, että vaikka ihminen on tehnyt kaiken, mitä kuolevainen ihminen vain voi tehdä, se ei hyödytä häntä. Vaikka ihminen on katunut niin, että hän on itkenyt verisiä kyyneliä, se ei auta häntä. Vaikka ihminen on rukoillut yötä päivää paljain polvin lattialla, se ei auta häntä. Vaikka ihminen on kurittanut itseään ankarimmalla mahdollisella tavalla, taistellut verille asti syntejä vastaan, kieltäytynyt katsomasta mitään Jumalan tahdon vastaisesta, kieltäytynyt kuuntelemasta mitään pahaa ja hillinnyt kieltäytynyt maistamasta hyvää ja kieltäytynyt kaikista nautinnoista, tämä kaikki on täysin hyödytöntä.

Vaikka hän olisi antanut koko omaisuutensa köyhille ja käyttänyt kaiken aikansa lähimmäistensä auttamiseen, se ei mitään hyödytä. Jos ihminen on profetoitunut Jeesuksen nimessä ja jos hän on Jeesuksen nimessä tehnyt monta voimallista tekoa, ei se auta häntä. Sillä Herra, jolla on haavat käsissään ja kyljessään viilto, tuomitsee tällaisen ihmisen ja sanoo hänelle ja hänen kaltaisilleen: ”Menkää pois minun luotani, kaikki te vääryyden tekijät” (Luuk. 13:27)... menkää pois synnin tähden, sillä te ette uskoneet minuun.

Pyhä Henki kirkastaa, että ihminen kaikkine pyhän ihmisen tuntomerkkeineen heitetään ulos pimeyteen, koska tällä ihmisellä ei ole Kristuksen vanhurskautta häävaatteenaan. Tällaisella ihmisellä ei ole

ollut *ainoana* lohdutuksenaan verinen Kristus Golgatalla. Ei ole tapahtunut sitä vaihtoa, että Kristus olisi ottanut ihmisen synnit päälleen ja että ihminen olisi vastaanottanut Kristuksen vanhurskauden ylleen.

Anna tämän painua sydämeesi ja pidä sitä selvänä: Elleivät Jeesuksen teot ole sinun tekojasi, ellei hänen katumuksensa, hänen rukouksensa, hänen kärsimyksensä ja kuolemansa ole sinun, niin silloin sinulla ei ole toivoa. Olet kadotettu ilman Kristusta. Kristuksessa sinulla on iankaikkinen elämä.

Otteita C.O. Roseniuksen Room. 5:20 selityksestä. Suom. POM.

Carl-Olof Rosenius (1816-1868) on pohjoismaiden tunnetuimpia ja luetuimpia hengellisiä kirjailijoita maailmassa. Hänen kirjojaan on käännetty yli 30 kielelle ja painettu yli kolme miljoonaa kappaletta. Hänen hengellinen vaikutuksensa kaikissa Pohjoismaissa on ollut hyvin merkittävä.

Useimmat Roseniuksen kirjoista ovat muiden kokoamia hänen 26 vuotta julkaisemansa Pietisten-lehden artikkeleista. Roomalaiskirjeen selityksen Rosenius julkaisi lehdessään 1860-luvulla viimeisenä laajempaan tutkimuksenaan.

Tule levittämään evankeliumia!

**Anna lahja jonka
keskus on Kristus**

Anna Armo riittää -lehti lahjaksi tuttavillesi. Tee lahjatilaus – tai useita tilauksia. Soita (019) 41 42 43.

Jos haluat, lähetämme mielellämme lahjan saajille ensimmäisen lehden mukana kortin, jossa kerromme lehden olevan lahja sinulta. Pyydä korttia mikäli haluat, kun tilaat lahjasi.

Soita (019) 41 42 43 tai lähetä lahjatilaus osoitteeseen evank@evank.org.

Armo riittää -lehti on maksuton.

Otteita Lutherin saarnasta 1. Moos. 38

Jumalan armosta syntisiä kohtaan

Saarna liittyy Juudan syntiin, josta 1. Moos. 38. luku kertoo. Luther kuitenkin laajentaa saarnassaan aihetta koskemaan myös muiden Raamatun henkilöiden syntejä ja myös meidän kaikkien.

”Tämä kaikki on kirjoitettu kehotukseksi, että näkisimme, miten hurskas luonto oikeasti on, silloin kun Jumala ottaa käteensä pois suurista, rakkaista pyhistään, että hekin lankeavat synteihin kuten mekin. Jumala ei kärsi sitä, että kerskaamme omista voimistamme ja kyvyistämme, vaan ylistämme hänen käsittämätöntä laupeuttaan.

Niin myös Juuda elää kuin pakana, mutta pääsee kuitenkin taivaaseen pelkästä Jumalan armosta ja laupeudesta. Sillä ei Jumalalle kelpaa muu kuin hänen armonsa tunnustaminen. Joka näkee tämän armon, näkee Jumalan valtakunnan. Ellei kristitty lankea, johtuu se Jumalan laupeudesta eikä hänen omista kyvyistään. Jos hän lankeaa, niin älköön sen tähden epätoivoon joutuko.

Sen tähden joutuvat nämä pyhät meidän tähtemme häväistyksi, ettei heidän elämänsä kelpaisi, vaan että ainoa kelvolli-

nen olisi yksin Jumalan armo ja työ.

Niin huomaamme, miten myös hurskaat miehet ovat tehneet suuria syntejä, kuten Daavid teki itsensä syypääksi ras-kaaseen aviorikokseen Batseban suhteen. Me emme suinkaan tahdo puolustaa heidän syntejään, vaan suoraan tunnustaa, että synti on synti kenessä se sitten esiintyykin.

Mutta Kristus on tullut syntisten tähden ja hänellä on apua ja anteeksiantamusta kaikille syntisille. Hän ei häpeä syntisiä, yhtä vähän kuin hän häpeää pitää Taamaria ja Juudaa kantaisiensa joukossa.

Hän ei häpeä sinua, ystäväni, miten suuri syntinen lienetkin! Hän tahtoo miellään armahtaa sinua.

Mutta tämä armahdus ei anna sijaa jumalattomuudelle ja parantumattomuudella, josta sanotaan: Nyt tahdon tehdä mitä haluan. Jumala näkee mieluummin sellaisia, jotka lihan ja veren horjuvaisuuden tähden lankeavat ja armahtaa heitä. Jumalattomuutta ja ylpeyttä ei hän kärsi.”

*Martti Luther kirjassa Saarnoja
Ensimmäisestä Mooseksen Kirjasta,
Vaasa 1912 (s. 422 ja 424).*

Sitaatteja Martti Lutherin puheista ja teoksista:

En tunne teitä, joilla Jumala minua johdattaa, mutta minä tunnen oppaani.

Monilla ihmisillä on lähes kaikki, mitä he tahtovat, mutta heiltä puuttuu tyytyväisyys.

Ainoa pelastava usko on sellainen, joka heittäytyy Jumalan varaan ja joka koi-

tuu joko elämäksi tai kuolemaksi.

Me kaikki kuljetamme mukanaamme naulat, joilla Hänet ristiinnaulittiin.

Uskon täytyy polkea jalkoihinsa kaiken järjen, kaikki tunteet ja kaiken ymmärryksen.

Herra, sinä olet vanhurskauteni, minä olen sinun syntisi. Sinä olet ottanut vastuullesi sen, mikä on minun ja olet antanut minulle kaiken sen, mikä on sinun.

Elävän veden lähteillä

Jumalan sana on elävä ja väkevä, kuin kaksiteräinen miekka (Hepr.4:12). Tämä on hämmäntävä totuus ja kun tämä Sana käy kohti, se ikään kuin riisuu ihmiseltä aseet. ”Sana yksikin huulilta Jeesuksen kuninkuuttansa kirkastaa”, laulaa Saila Seurujärvi.

Millaista on Jeesuksen kuninkuus? Onko se korskeata, ylvästelevää, itseään esittelevää vallanhimoa? Ei, Jeesus tulee luoksemme nöyränä ja hiljaisena, rakastan ja syliinsä sulkien; näin olen kokenut. Äärimmäisen tarkasti elämämme asioita tarkkaillen ja ohjaten hän tulee luoksemme juuri oikealla hetkellä.

Kun Jeesuksen valo osuu meihin, se paljastaa syntimme. Hän rakastaa sinua ja minua niin äärettömän paljon, että hän haluaa tuoda sinut ja minut valoon. Kaikkein kätkeyimmätkin syntimme, joita häpeämme emmekä koskaan haluaisi kenellekään paljastaa.

Monesti koen itse olevani kuin taistelukentällä: oma mieli ja liha tahtoisivat muuta kuin henki. Ajattelen, että meistä jokainen joutuu käymään näitä taisteluja eikä yksikään ole niiltä suojassa, ei vaikka kuinka sitä haluaisimme. Olemme taipuvaisia ajattelemaan, että eihän kristitty tai uskovaista tällaista tee ja yritämme kaikin tavoin päästä eroon synnistä omin voimin. Tämä tie on loputon eikä koskaan vie meitä lähemmäs Kristusta, vaan omaa itseämme.

”Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät” (Joh 15:16).

Jumalan rakkaus meitä kohtaan käy yli ymmärryksen. On vaikea käsittää, että Jumala rakastaisi juuri *minua*.

Tämä johtuu siitä, että saatamme kokea olevamme alas painettuja ja lyötyjä omien vajavuuksiemme takia. Saatamme ajatella: en koskaan kelpaa Jumalalle, toisille ihmisille saati itselleni, koska olen niin syntinen, rikkinäinen ja haavoilla.

Ihmeellisellä tavalla Jeesus kuitenkin tulee juuri näihin hetkiin. Tajutessani, etten voi millään verukkeilla puolustautua tai taistella omaa syntisyyttäni vastaan, Jeesus ”rientää hätiin”. Hän suorastaan odottaa sitä, että käännymme hänen puoleensa.

Itse asiassa Jumala ei odota edes sitä, että omassa inhimillisyydessämme varsinaisesti kääntyisimme, vaan hän *vetää* meitä puoleensa yhä uudestaan ja uudestaan. Tämän hän tekee siksi, että hän rakastaa meitä eikä voi kieltää omaa olemustaan (joka on rakkaus).

On huikeaa, että Jumala, joka on maailmankaikkeuden Luoja, yhä uudelleen haluaa kohdata meistä jokaisen yksilönä. Ajattele, että Jumala on luonut sinut jokaista yksityiskohtaa myöten tarkasti suunnitellen ja sen hän on tehnyt rakkautensa. Hän ei koskaan kadu luomistyötään eikä sitä, mihin hän on sinut kutsunut.

”Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte minua avuksenne, ja minä kuulen teitä.

Te etsitte minua ja te löydätte minut! Koko sydämeštänne te minua etsitte, ja minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra.--” (Jer. 29:11-14.)

Anna-Maria Jurva

Epäjumalien palveleminen jatkuu

Ehkä joku kirjoitukseni lukija katsoi tuota otsikkoa ja ajatteli että kirjoitan maista, joissa ihmiset yhä palvovat puita, kiviä, vuoria, eläimiä. Ehkä joku otsikon nähdes-
sään ajatteli, että tuossa varmaan kirjoite-
taan israelilaisten naapurikansojen harjoit-
tamasta epäjumalanpalveluksesta vanhan
liiton aikaan. Mitään tällaista ei kristi-
kunnassa enää esiinny. Kuka meistä on
nähty kristityn ystävän olohuoneessa
kiven tai puesineen, jota palvottaisiin? Ei
kukaan. Ei epäjumalanpalvelu jatku kristi-
kunnassa.

Mutta oletko pannut merkille, että Ra-
amatun useimmin toistuva varoitus synnistä
ei koske valehtelemista, ei juoruilua, ei
haureutta, ei varastamista, ei tappamista.
Synti, josta Raamattu useimmin varoittaa
on epäjumalanpalvelu.

Kun apostoli Paavali muistelee tessa-
lonikalaisten herätyksen aikoja hän kuvaa
heille, ”kuinka te epäjumalista käännitte
Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totis-
ta Jumalaa” (1. Tess. 1:9-10). Tilanne on
näyttänyt siltä kuin ihmiset olisivat palvel-
leet *joko* epäjumalia *tai* elävää Jumalaa.

Mutta tällainen siirtyminen pimeydestä
valkeuteen tai jonkun jättäminen ja toisen
vastaanottaminen on vaihe, jonka jälkeen
synti hiipien palaa taas elämään. Siksi
esim. apostoli Johannes näki tarpeelliseksi
kirjoittaa: ”Lapsukaiset, kavahtakaa epäju-
malia” (5:21).

Koska hän kirjoittaa ”lapsukaisille”,
hän siis kirjoittaa uskoville, hän kirjoittaa
Jumalan lapsukaisille. Hän kirjoittaa kristi-
tyille näin, koska hän tietää, että epäjuma-
lanpalvelus löytää ajan myötä tiensä myös
Jumalan lasten elämään ja sydämeen.

Epäjumalanpalvelusta ei harjoiteta vain
pakanoiden parissa. Epäjumalanpalvelus ei
ole jotakin, josta vanhan liiton Jumalan
kansaa, juutalaisia, piti jatkuvasti varoit-
taa. Epäjumalanpalvelus tulee ihmisten
sisältä, sydäimestä, mistä kaikki paha ja
väärä lähtee. Sen ”siemenet” kulkevat
meidän mukanamme.

Epäjumalanpalvelus on jotakin, joka
tapahtuu silloin, kun me asetamme Juma-
lan ja hänen Poikansa vierelle jotakin
muutakin, joka on meille yhtä tärkeää kuin
Jumala itse. Huomio siis kiinnittyy Juma-
laan ja johonkin muuhun.

Otan yhden esimerkin. Eri puolilta
maailmaa kuulemme toistuvasti uutisia
siitä, miten tunnetuiksi tulleet raamatun-
opettajat, jotka ovat palvelleet usein suuria
ihmisjoukkoja, jossakin elämänsä vaihees-
sa (muilta ja itseltäänkin salaa) ottavat
Jumalan aseman kaltaisen aseman ja alka-
vat toimia niin kuin heillä olisi kaikki valta
ja ikään kuin heillä olisi oikeus tehdä niin
kuin he oikeaksi näkevät.

Voi kestää vuosia ennen kuin muut
ihmiset huomaavat, että tällaiset opettajat
ovat saaneet ihmisten keskuudessa palvo-
tun julistajan aseman ja että heitä ihaillaan
niin, että he jo itsekkin ovat alkaneet palvoa
itseään ja aikaansaannoksiaan.

Monia muitakin epäjumalanpalvelun
muotoja on kristityillä, mutta tämä on yksi
muoto, joka tuhoaa sekä palvelijan että ne,
jotka häntä seuraavat. Kun puhumme epä-
jumalanpalvelusta, aloittakaamme asian
syvemmän selvittämisen aina itsestämme
ja omasta sydämeistämme.

*Ed Stretzerin kirjoitus lyhennettynä
ja muokattuna. Suom. POM.*

*Älä katso minua,
älä katso minua,
vaan katso Poikaasi, oi Jumala!
Katso hänen haavojaan
ja näe minut hänen
lunastuksensa arvoavuudessa.*

*Sillä jos katsot
minua ilman hänen pukuaan,
minulla ei ole mitään toivoa.
Silloin en voi kestää
yhtäkään päivää, en kestä
edessäsi silmänräpäystäkään.*

*Oi Herra, älä katso,
älä minua katso,
vaan katso yksinomaan Häntä,
jonka kuolemassa
ja kalliussa veressä,
sinä olet täyden maksun saanut.*

*Hän on nyt minun
vanhurskauteni,
minun pyhyytteni, kaikkeni,
sillä kaikki se hyvä,
minkä hän teki,
riittää minulle tuhatkertaisesti.*

Lina Sandell

Pelasta minut armosi tähden

Kristus-juhla

pidettiin elokuussa Laukaassa. Seuraavalla sivulla on joitakin kuvamuistoja juhlasta. Rakennuimme puhuttelevien laulujen ja kauniin soiton kuuntelemisesta. Galleriassa ylinnä vasemmalla uudet ystävämme *Marja-Liisa Oikari* ja *Kari Hiekkavirta*, jotka lauloivat myös itse sanoittamiaan ja säveltämiään lauluja *Saara Mörslyn* säestyksellä. Heidän vierellään kuvassa *Pentti Heinilä*, joka kertoi havainnollisesti Neuvostoliiton aikaan itään suuntautuneesta lähetystöstä. Moni koki kertomukset hyvin puhuttelevina. *Juhani Aitomaa* puhui aiheesta ”Jumalan leipä... antaa maailmalle elämän”.

Toisessa kuvarivissä *Saara Lehtimäki*, joka keskeisellä tavalla on tänä vuonna työskennellyt EVOP:n *Helmi-lauluja*-yhteislauluvihkon laajentamiseksi. Laulujen keräys alkoi 2004 ja vuosien varrella laulujen määrä on kasvanut. Uusi versio vihkosta oli käytössä Kristus-juhlassa.

Kolmannella kuvarivillä veljekset *Erkki* ja *Martti Holopainen* todistavat Vapahtajasta laulullaan ja kuvassa alhaalla oikealla *Ari Korhonen* siunataan EVOP:n työhön.

Koko tämä lehti voitaisiin täyttää kuvilla ja kertomuksilla, jos kaiken juhlasta sanoisi ja näyttäisi.

Kuvien alla on lueteltu juhlassa tallennetut opetukset, joita voi CD-levyinä tilata postimyynnistämme.

Kiitämme kaikkia vastuunkantajia sekä Laukaan kuntaa. Kiitämme armollista Jumalaa, joka antoi meille mahdollisuuden kokoontua hänen Poikansa juhlaan 10. kerran.

Kristus-juhlan 2014 opetuksia CD-levyllä

Lauantai 23.8.

ECD-2401 Jaakko Pirttiaho:

Pelasta minut armosi tähden

ECD-2402 Paavo Suihkonen:

Jeesuksen sielunhoidossa

ECD-2403 Pentti Heinilä: *Lähetystyö
rautaesiripun takana*

ECD-2404 Ceta Lehtinen: *Tunnetko
sinä minutkin, Jeesus?*

Tilaukset: Puh. (019) 41 42 43
tilaukset@evank.org.

Sunnuntai 24.8.

ECD-2406 Per-Olof Malk: *Lupauksen
ja sen toteutumisen välisessä
kuilussa*

ECD-2407 Jouko Nieminen: *Uus-
hengellisyyden suhde Kristuksen
evankeliumiin*

ECD-2408 Juhani Aitomaa: *Jumalan
leipä... antaa maailmalle elämän*

ECD-2409 Per-Olof Malk: *Minä elän, en
enää minä, vaan Kristus*

Facebookissa
Suomen evankeliumikoulu
Seuraa toimintaamme

Twitterissä Per-Olof Malk
Ajatuksia ja poimintoja
Jumalan armon leivän äärellä

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Postiosoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköpostiosoite: evank@evank.org

Yhteystiedot

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Opetustyön sihteeri: Jaakko Pirttiäho,
 P. 050 338 5116; jaakko.pirttiaho@evank.org
Toimistonhoitaja: Ari Korhonen
 P. 045 176 2225; ari.korhonen@evank.org

Sielunhoidollista keskustelua:

- Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119, mairelyytinen1@gmail.com
- Sairaankuljettaja Heikki Mäkelä, p. 0400 798843, heikkimakela@gmail.com
- Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859, rovasti.peltola@gmail.com
- Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tule mukaan viemään evankeliumia

Tuki tilille

IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH

Tuki tilille

IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH

Laskut:

IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: ITELFIHH

EVANKELIUMIKOULU NETISSÄ

Kristus-keskeinen opintopaikka netissä.

www.evank.org - webmaster Petri Malk

Runsasti opetusmateriaalia, mm. 250 raamattu-luentoja luettavissa/ kuunneltavissa.

Luentoja myös CD-äänitteillä postimyynnissämme.

Tietotekniikka: Petri Malk, Timo Hankkila, Ari Korhonen.

Armo riittää Hengellinen lukemisto

11. vuosikerta. Lehti on ystävien ylläpitämä ja tilaajille maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry

Tilaukset ja tilauksia koskevat muutokset:

Liisa Malk, puh. (019) 41 42 43,
 postitse PL 17, 05831 Hyvinkää
 Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava ja taitto: Per-Olof Malk

ISSN 1797-2477 (Painettu)
 ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Kaikki aiemmin julkaistut Armo riittää -lehden numerot ovat luettavissa Evankeliumikoulun sivuilla os. www.evank.org.

Suomen Evankeliumikoulu -nuoret aikuiset

NA-raamattuleirejä. Yhteyshenkilö Jaakko Pirttiäho, jaakko.pirttiaho@evank.org, puh. 050 338 5116

Luento-CD - ja kirjapostimyynti

Hyviä kirjoja sekä CD:lle tallennettuja raamattuluentoja postimyymintämme kautta. Pyydä luettelo.

Myyntivastaava: Ari Korhonen.

Tilaukset os. tilaukset@evank.org. (Tilauksia voi tehdä myös soittamalla yhdistyksen toimistoon.)

Paino: Suomen Printman Oy, Hyvinkää 2014

Toimimme taloudellisesti ystävien lahjoitusten varassa. Ole sinäkin ystävä.

TILISIIRTO	Saajan tilinumerot	LAHJA: IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH LAHJA: IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH LASKUT: IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: ITELFIHH	Käytä jotakin alla olevista viitenumeroista. 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 2299 Tuki Jaakko Pirttiähon työlle 2202 Tuki Ari Korhosen työlle Lupa POHA 2020/2013/5651/22.5. 2014-2015. Varat käytetään kristillisten perusasioiden opettamiseen Suomessa kaikille avoimilla yleisöluennoilla, kursseilla, seminaareissa, nuorten aikuisten opiskeluleireillä sekä opetukseen painetussa ja sähköisessä muodossa.	
	Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry Suomen Evankeliumikoulu PL 17, 05831 Hyvinkää		
	Maksaja			
	Allekirjoitus			
	Tilityt numero		Viitenumero	Euro

Vapahtaja kulkee omiensa kanssa samaa tahtia

Eräillä miestenpäivillä railakasotteinen puhuja ampui oikein täydeltä laidalta ja päätöksellä huutaen. Hän saarnasi synneistä luetellen keskikaljan ja abortin väliltä kaikki mahdolliset synniltä haaskahtavat asiat ja tuomitsi niiden tekijät alimpaan kattilaan. Kun mies vihdoinkin oli lopettanut, sanoi rinnallani istunut toinen saarnamies ääneen ja innokkaasti: ”Nyt antoi pasuuna selvän äänen!” Minä vastasin puoliääneen: ”Eipä antanut, eipä antanut.”

Pasuuna nimittäin antaa selvän äänen aina silloin, kun Kristuksen rakkaus, suuren sovituspäivän sanoma lunastuksesta, täytetystä työstä ja avatusta ovesta tulee kirkkaasti esille.

Tietenkin Jumalan seurakunnassa on opetusta, nuhtelua, kasvatusta, lain saarnaakin, mutta kyllä myös jokaisessa saarnassa tulisi pasuunan antaa selvä ääni siitä, että syntinen saa sellaisenaan ja aina uudestaan tulla uskossa riemuitsemaan perintöosastaan ja ottamaan vastaan tuoretta armoa, uutta ja uutta syntien anteeksiantamusta sulana lahjana, sovintoveren tähden.

Myös pyhityskysymyksessä, jossa ihmisen on kaikkein köyhimmillään, Jumala on tehnyt valmista, niin ettei ihmisen tule jäädä yrittämään omassa varassaan eikä lain alle.

Paavali puhalttaa pasuunaan kirkkaan sävelen sanoessaan: ”Kristus on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi” (1. Kor. 1:30).

Myös Heprealaiskirjeen kirjoittaja on saanut Pyhältä Hengeltä selvän näyn kun hän kirjoittaa:

”Me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan. - - Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaksi tehnyt täydelliseksi ne, jotka pyhiteään.” (Hepr. 10:10, 14.)

On pakko myöntää, että on nöyryyttävää ja väsyttävää olla aina köyhän anojan paikalla. Mutta Herran sanan mukaan se on myös autuasta siksi, että hän antaa köyhälle mielellään, antaapa vielä usein aivan yltäkyläisesti, niin että sielu riemastuu kiittämään Jumalaa.

Tässä elämän höykytyksessä on lohdullista, että Vapahtaja suostuu kulkemaan kompuroivien omiensa kanssa samaa tahtia. Hänen sanassaan luvataan: ”Minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus”. Ja toisessa kohdassa hän itse sanoo: ”Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi – Sinä olet kuitenkin rikas.”

*Erkki Leminen (1922-1992).
Ote kirjasta Laupeuden varassa.*